

Grabbele

Vong ie dà grabbele vroeger ok zô leuk? 'k Bedoelt daer dan mee 't graaie in zô 'n ton mè zaagsel waer in krantepepier verpakte klaaine kedoochies zatte. Gek, hier mos 'k aan denke toen 'n week geleeje op de snelweg mense bezig wazze geld bij mekaor te grisse. Volwasse manne en vrouwe opgaond in 'n 'spel' om al bukkend en springend letterlijk en feguurlijk d'r zakke te vulle. Effe doch 'k nog naer 'n aflevering van 'n oud tillevisiepergrammao te kijke. Iemand sting dan in 'n glaoze kooi en mos perbere zôôveul mogelijk bankbiljette te vange. D'n hinderpaol was daerbij een fôhn die aalles deur de kooi heen en weer liet dwarrele.

D'n tegestander voor de 'gelukzoekers' op d'n otoweg was 'n netuurkracht: de waaind! Manne met 'n bierbuik konne inêêne tot aan de grond komme, eurobiljette bijmekaor graaiend, de broekzakke volproppend. Vrouwe op hôôge hakke voerde met eurotekies in de ôôge 'n soort regendans op om de bove heulies hôôd zwevende pepiere te grijpe. Ik kneep m'n aage effe in m'n aarem; ik keek toch naer 't nieuws op de tillevisie? Of sting 't toestel op de verkeerde zender en was 't science-fiction? Toen 't effe laeter gong over 'n wel aareg dom blondjie dà zôônôdig vertier mos zoeke in 't hol van de lêeuw, was 't duidelijk. Het was de NOS die de beelde vertônd had. Effe laeter, op RTL, kree 'k aalles nog is te zien. Êên deur 'n caomerao betrapte man zie je 'n dikke BMW instappe. Z'n vollegende tenkbeurt was wel binne, gezien z'n volgegriste hande.

Effe laeter komt de pliesie aanscheure. Gaauw maoke hêêl wat grabbelaers dà ze d'r van deur gaon. Aailijk jammer dat 't zô gaauw verbij is... 't Kompt ok nie elleken dag voor dà 'n waoge van 't geldtransport 'n kissie verliest. Mor ja, 't is netuurlijk wel diefstal. De grabbelaers zouwe moord en brand geroepe hebbe as hullieze aage portemenee op straet ope gevaalle was en 'n grôôt aantal kaainers - denk aan van die in krantepepier verpakte kedoochies - de bankbriefies mè vreugdekreetjies in heullieze broekzakke propte...

Toe 'k van de verbaazing bekomme was, mos 'k effe trugdenke aan de tijd toe 'k 'n jaer of tien was. 'n Waainderige vrijdagmiddag. We komme uit school en op d'n dijk zien we de guldes, riksaolders en zellefs tientjies om onze ore vliege. 'n Vertwijfelde groenteboer perbeert z'n inkomste van dien dag te redde. Effe is de verlaaiding grôôt om wat achterover te drukke, mor al gaauw besepte je dà dien groenteboer gehollepe mos worre. Mè mekaor was 't zaoksie zôô gepiept. Een dolblijje man. En wij? We wazze nè zô blij met 't appeltjie dà we voor onze hullep kregel!

Besjaon